

XLVIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Tillæg til Sparekasseloven af 4. Oktober 1919.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 12. Februar 1932).

Udvalget har gennem Ministeriet for Handel og Industri søgt Oplysning om Sparekassevirksomheden i de sønderjydske Landsdele i Tiden efter Genforeningen.

Som det fremgaar af Ministeriets Svar, der er trykt som Bilag til Betænkningen, er der i alt 40 Sparekasser i Landsdelene, deraf eksisterer de 34 Kasser paa de almindelige Bestemmelser i Sparekasseloven af 4. Oktober 1919, medens kun 6 indtager en Særstilling, idet de er kommunalt garanterede. Denne Særstilling har hidtil hvilet dels paa § 12 i Lov Nr. 326 af 28. Juni 1920, dels paa Lov Nr. 301 af 30. Juni 1922. I denne sidste Loys § 5, sidste Stykke, bestemmes det, at de kommunalt garanterede Sparekasser i de sønderjydske Landsdele indenfor et Tidsrum af 10 Aar, for saa vidt de ønskede at fortsætte deres Virksomhed, skulde have bragt deres Bestyrelses- og Garantiforhold i Overensstemmelse med de i Sparekasseloven af 4. Oktober 1919 §§ 5 og 7 indeholdte Forskrifter for Sparekasser med eller uden Garanter. Disse 10 Aar maatte anses for en tilstrækkelig lang Tid til at afvikle de særlige Forhold, t. Eks. med Hensyn til den dobbelte Afdeling i Mark og Kroner o. s. v.,

saa al Sparekassevirksomhed ogsaa i de sønderjydske Landsdele kunde komme til at hvile paa det private Grundlag, som i øvrigt er gældende for alle andre Sparekasser i Landet.

Naar der nu kræves en yderligere Forlængelse af Fristen for Afviklingen af dette kommunale Garantiforhold for de 6 Sparekassers Vedkommende, uden at der hidtil fra Kassernes Side er gjort noget for at efterkomme Bestemmelserne i § 5 i Loven af 30. Juni 1922, maa et saadant Krav anses som et Forsøg paa fremtidig at opretholde den Form for Sparekassedrift, som disse 6 Sparekasser nu er inde under.

Dette maa et *Flerstal* (Gregersen, I. A. Hansen, Jens Høyer, Jepsen Christensen, M. C. Jensen, Oluf Jensen, Jensen-Stevns og Schaumann) modsætte sig, idet de principielt er Modstandere af offentlig Drift af Sparekassevirksomhed og ikke ser nogen Grund til at opretholde en Særlovgivning paa dette Omraade for de sønderjydske Landsdele.

Da der imidlertid ikke er gjort Skridt til en Afvikling af dette Forhold, vil det